

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Jindřichem Kyselou, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Warden Liberec s.r.o.**, IČO: 27344401
sídlem nám. Pod Branou 455/8, Liberec IV-Perštýn, 460 01 Liberec
zastoupená advokátem Mgr. Karlem Volfem
sídlem Jindřicha Plachty 28, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **M. K.**, narozený xxx
bytem v ČR xxx

**o vydání prospěchu a zaplacení částky 27 389,13 Kč s příslušenstvím,
rozsudkem pro zmeškání,**

takto:

- I. Řízení se zastavuje v rozsahu, aby žalovaný byl povinen provést změnu registrace jména domény „xxx.cz“, „xxx.cz“ a „xxx“ v doméně nejvyšší úrovně .cz tak, aby jako držitel jména domény byl v rejstříku jmen domén v doméně nejvyšší úrovně .cz zapsána žalobkyně.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 27 389,13 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z částky 27 389,13 Kč od 17. 4. 2020 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení k rukám právního zástupce žalobkyně částku 15 922 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou Městskému soudu v Praze dne 14. 5. 2020 se žalobkyně vůči žalovanému domáhala, aby žalovaný byl povinen provést změnu registrace jména domény „xxx“, „xxx“ a „xxx“ v doméně nejvyšší úrovně .cz tak, aby jako držitel jména domény byl v rejstříku jmen domén v doméně nejvyšší úrovně .cz zapsána žalobkyně. A dále se domáhala, aby byl povinen zaplatit žalobkyni částku 27 389,13 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně z částky 27 389,13 Kč od 17. 4. 2020 do zaplacení. K tomu žalobkyně uvedla, že je obchodní společností zabývající se již od roku 2017 obchodováním s energetickými nápoji, zejména pak s nápojem s obchodním názvem „Xxx xxx xxx“. Tento energetický nápoj žalobkyně uvedla na český trh a vynaložila značné prostředky na jeho propagaci se snahou prosadit tento nápoj na českém trhu. Žalovaný vykonával od 20. září 2017 až do 31. ledna 2020 funkci jednatele společnosti žalobkyně. V této pozici pak měl ve své přímé působnosti právě obchod s nápojem „Xxx xxx xxx“ včetně jeho propagace a prodeje. Pro podporu prodeje a prodej samotný byla žalobkyní užívána webová stránka provozovaná pod doménou „xxx .cz“, doména „xxx .cz“, doména „xxx“, profil na sociální síti facebook „xxx xxx a profil na sociální síti instagram „xxx“. Po odvolání žalovaného z funkce jednatele zjistila žalobkyně, že žalovaný již od 8. ledna 2020 vykonává funkci jednatele ve společnosti Xxx Cxxx xxxE s.r.o., IČO: xxx a je dokonce jejím společníkem s obchodním podílem o velikosti 20 %. Hlavní činností této společnosti je přitom rovněž obchod se stejným nápojem „Xxx xxx xxx“. K tomuto prodeji a jeho podpoře tato společnost dokonce začala užívat webovou stránku provozovanou pod doménou „xxx .cz“, kterou doposud, resp. do odvolání žalovaného z funkce jednatele, užívala žalobkyně. Ke vzniku této domény došlo v roce 2017, tedy v době, kdy jediným obchodníkem s uvedeným drinkem na území České republiky byla právě žalobkyně. Na stejnou webovou stránku pak odkazují i domény „xxx .cz“ a „xxx“, rovněž dříve užívané stejným způsobem žalobkyní. Žalobkyně navíc po celou dobu své činnosti ke komunikaci užívala e-mailové adresy zřízené rovněž na doméně „xxx .cz“. E-mailová adresa na této doméně „xxx“ je ostatně uváděna na všech fakturách vystavených žalobkyní za roky 2017, 2018 i 2019. Stejně tak společnost Xxx Cxxx xxxE s.r.o. začala užívat profil na sociální síti facebook „xxx xxx a profil na sociální síti instagram „xxx“, rovněž užívané žalobkyní. S ohledem na výše uvedené zjištění pak žalobkyně zjistila, že žalovaný si jako jednatel žalobkyně doménu „xxx .cz“ zaregistroval v přímém rozporu s ustanovením § 51 zák. č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích na vlastní osobu a užívá ji pro vlastní prospěch nebo prospěch společností, v níž vykonává funkci jednatele a má v nich majetkovou účast. Z výše uvedeného je zřejmé, že výkon funkce jednatele žalovaným ve společnosti Xxx Cxxx xxxE s.r.o. je přímým porušením ustanovením § 199 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, a to jak ustanovení odst. 1 písm. b), tak ustanovení odst. 1 písm. c), když se na podnikání této společnosti účastní i jako společník. Tím, že o svém střetu zájmů neinformoval valnou hromadu žalobkyně současně žalovaný porušil ustanovení § 54 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. V neposlední řadě jeho postup, který zjevně směřoval k poškození zájmů žalobkyně, jejíž majetek měl v důsledku své funkce jednatele opatrovat, je naprostým opakem péče řádného hospodáře přepokládané ustanovením § 51 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. Porušením výše uvedených ustanovení získal žalovaný mimo jiné práva k internetovým doménám „xxx .cz“, „xxx .cz“ a „xxx“, které do doby vydání předběžného opatření užíval pro vlastní prospěch nebo prospěch společností, v níž vykonává

funkci jednatele a má v ní majetkovou účast, ač tato doména byla dříve užívána žalobkyní. Dle ustanovení § 5 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích a ustanovení § 53 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích je pak žalovaný povinen vydat žalobci prospěch, který získal porušením zákazu konkurenčního jednání stanovený v ustanovení § 199 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích a dle ustanovení § 53 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích je žalovaný povinen vydat žalobkyni prospěch, který získal porušením povinnosti péče řádného hospodáře stanovené ustanovením § 51 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. Z tohoto důvodu se žalobkyně žalobou domáhá převodu práv k internetovým doménám „xxx .cz“, „xxx .cz“ a „xxx“. Žalovaný jako jednatel žalobkyně v období září až listopad 2019 vydával ze skladu společnosti nápoje Xxx xxx xxx, když tyto výdeje byly fiktivně vykazovány jako firemní (režijní) spotřeba. V uvedeném období bylo tímto způsobem ze skladu společnosti vydáno 5004 ks nápoje Xxx xxx xxx, toto množství však zcela zjevně nepovídá možné režijní spotřebě v daném období s ohledem na počet pořádaných akcí, kde by tyto nápoje mohly být takto spotřebovávány, i dosavadnímu průběhu této spotřeby v předchozích obdobích. Průměrná měsíční režijní spotřeba nápojů Xxx xxx xxx v předcházejících obdobích byla 508 ks, a to i se zohledněním letních měsíců, kdy je tato spotřeba nejvyšší s ohledem na propagační akce na probíhajících hudebních festivalech. V období září až listopad 2019 byla však tato žalovaným vykazovaná spotřeba ve výši 1668 ks měsíčně, tedy více než trojnásobná. I po zohlednění předchozí průměrné měsíční spotřeby a kladného rozdílu skladové evidence a skutečného stavu žalobkyně v důsledku uvedeného jednání žalovaného postrádá 2089 ks nápoje Xxx xxx xxx, což při ceně 7,02 Kč za kus představuje celkovou škodu ve výši 14 664,78 Kč. Popsaný postup žalovaného, kdy neoprávněně vydával ze skladu společnosti ATM Drinks s.r.o. nápoje Xxx xxx xxx a tyto výdeje fiktivně vykazoval jako firemní spotřebu, je zcela zřejmým porušením péče řádného hospodáře přepokládané ustanovením § 51 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích. Dále bylo auditem majetku společnosti zjištěno, že žalovaný při ukončení funkce jednatele nepředal žalobkyni majetek, a to notebook HP 14-dg0001 natural silver v hodnotě 6 145,62 Kč, 1 ks lednice xxx v hodnotě 3 686,99 Kč, 1 ks lednice Hyundai FSB050WW8 v hodnotě 2 891,74 Kč, vše v celkové hodnotě 12 724,35 Kč a tímto svým jednáním žalovaný způsobil žalobkyni škodu ve stejné hodnotě. Celková škoda způsobená žalovaným žalobkyni v důsledku porušení povinností péče řádného hospodáře přepokládané ustanovením § 51 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích činí částku 27 389,13 Kč. Žalobkyně žalovaného vyzvala k náhradě škody výzvou ze dne 16. dubna 2020, žalovaný však na tuto výzvu nijak neragoval.

2. Žalovaná k podané žalobě uvedl, že nárok uplaněný v žalobě neuznává a nesouhlasím s ním z důvodu, že žalobkyně a její právní zástupce vědomě uvedl soud v omyl. Podotkl, že žalobkyně nikdy neměla oprávnění ani nárok na internetové stránky. Ohledně požadavku na zaplacení částky 27 389,30 Kč uvedl, že mu nikdy nebyl doručen dopis s žádostí o náhradu škody a nebyl vyzván k jednání a vyjádření, proto tento nárok rovněž odmítá zaplatit. Podotkl, že každý měsíc byly posílány reporty ze skladů a veškeré nutné a požadované doklady.
3. Soud nařídil ve věci jednání na den 17. 4. 2023 a jednal dle ust. § 101 odst. 3 o. s. ř. v nepřítomnosti žalovaného, který se k jednání bez včasné omluvy nedostavil, ačkoliv byl řádně a včas obeslán. Zásilka určená do vlastních rukou žalovaného (§ 49 o. s. ř.), obsahující předvolání a poučení o následcích nedostavení se k jednání, byla žalovanému doručena dne 23. 2. 2023, tedy více než 10 dnů před datem prvního jednání. Soud žalovanému doručoval na adresu pro doručování v souladu s § 46b písm. a) o. s. ř., tj. na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel. Žalovaný se k prvnímu nařízenému jednání ve věci bez včasné omluvy nedostavil, žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce navrhla vydání rozsudku pro zmeškání.

4. Před zahájením jednání ve věci samé vzala žalobkyně žalobu částečně zpět. Soud proto s ohledem na částečné zpětvzetí žaloby řízení podle ust. § 96 odst. 2 věty první o. s. ř. částečně zastavil, a to v rozsahu zpětvzetí, jak je uvedeno ve výroku I tohoto rozsudku.
5. Soud tedy podle ust. § 153b odst. 1 o. s. ř. vynesl při jednání rozsudek pro zmeškání, kterým žalobě zcela vyhověl. Soud postupoval podle ust. § 153b odst. 1 o. s. ř. a vynesl rozsudek pro zmeškání po té, co shledal, že odůvodněnost uplatněného nároku vyplývá též z hmotněprávních předpokladů, přičemž tvrzení žalobkyně obsažená v žalobě o skutkových okolnostech týkajících se sporu, vzal za nesporná. Vydáním rozsudku nedošlo ke vzniku, změně nebo zrušení právního poměru mezi účastníky a zároveň v posuzovaném případě nejde o věc, v níž nelze uzavřít a schválit smír. Při odůvodnění tohoto rozsudku pak postupoval soud dle ust. § 157 odst. 3 o. s. ř. Po stránce právní soud věc posoudil podle ust. § 51 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, když žalovaný při své činnosti pro žalobkyni jako člen statutárního orgánu porušil povinnosti řádného hospodáře předpokládané tímto ustanovením, čímž žalobkyni způsobil celkovou škodu ve výši 27 389,13 Kč. O příslušenství dlužné částky ve formě zákonného úroku z prodlení bylo rozhodnuto podle ust. § 1970 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve spojení s ust. § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., neboť žalovaný je v prodlení, když neuhradil požadovanou částku na základě předžalobní výzvy a žalobkyně požadovala úrok z prodlení ve výši 9 % ročně. Na základě shora uvedeného soud tedy rozhodl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.
6. O lhůtě k plnění soud rozhodl podle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. věta první před středníkem, když důvod pro její prodloužení neshledal.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř. a podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, která byla v řízení zcela úspěšná, nárok na plnou náhradu nákladů řízení. Náklady řízení tvoří odměna ve výši [10 000 Kč] za zastupování advokátem za 4 úkony právní služby /převzetí a příprava právního zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé, výzva k plnění a účast při jednání konaném dne 17. 4. 2023 po 2 500 Kč dle § 6 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 3 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „AT“), 4 x paušální náhrada á 300 Kč [900 Kč] dle § 13 odst. 4 AT, včetně 21 % DPH [2 352 Kč], a zaplacený soudní poplatek ve výši [2 370 Kč]. Celkem tedy 15 922 Kč. Náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni k rukám jejího právního zástupce, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 149 odst. 1 o. s. ř. a § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat odvolání do **15 dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Odvolacím důvodem proti rozsudku pro zmeškání (výroky II, III rozsudku) jsou jen vady uvedené v ust. § 205 odst. 1 písm. a) o. s. ř. týkající se podmínek řízení, věcné příslušnosti soudu, vyloučení soudce (přisedícího) nebo obsazení soudu a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání tohoto rozsudku (§ 205b o. s. ř.).

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna včas a řádně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí či exekucí.

Praha 17. dubna 2023

Mgr. Jindřich Kysela, Ph.D., v.r.
soudce